

[Anne Grete Holmsgård]

To andre lokale borgere gik til politiet. Herfra blev deres anmeldelse sendt videre til miljøstyrelsen, der har returneret den til politiet – efter mere end ½ år – med besked om, at der næppe sker mere i sagen.

De har erfaret, hvad andre tidligere har erfaret: anmeldelsen ryger frem og tilbage i systemet, men der sker sjældent andet.

Alle har pligt til at anmelde en lovovertrædelse, de er vidende om. I miljøsager er der desuden tale om det moralske ansvar, der består i at gøre opmærksom på/afsløre en overtrædelse, der kan sætte tusindvis af menneskers helbred på spil. Og her kan det ganske enkelt ikke være rimeligt, at de blot affinder sig med, at de formelt har gjort deres pligt ved at gå til politiet, og så konstaterer, at det skete der ikke noget ved.

Omvendt er det klart urimeligt, at den person, der i øvrigt med fredelige midler gør opmærksom på overtrædelsens omfang og farlighed, selv ender med at blive dømt.

Der kan naturligvis argumenteres med, at politiet har for lidt mandskab og ekspertise på miljøområdet, og at lovgivningen ofte er for slatten. I den konkrete sag gælder det ikke. Det er lettere at give en bøde end efterforske en deponering. Dette rører imidlertid ikke ved de principielle spørgsmål om borgernes retsbeskyttelse, når de gør opmærksom på en klar overtrædelse, og det rører heller ikke ved spørgsmålet om det moralske ansvar for at gøre opmærksom på de meget vidtgående menneskelige konsekvenser af miljøovertrædelser.

Svar (13/11 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter min opfattelse er der ikke nogen sammenhæng mellem politiets efterforskning af den sag vedrørende miljøloven m.v., som jeg har oplyst om i min tidligere besvarelse af spørgsmål nr. S 243 fra medlem af folketinget Anne Grete Holmsgård, og den omstændighed, at politiet i forbindelse med en demonstration har rejst sigtelser for overtrædelse af politivedtægten.

Det er efter retsplejelovens § 108 politiets pligt at påse, at gældende love og vedtægter overholdes, og den omstændighed, at en person i forbindelse med en demonstration gør opmærksom på spørgsmålet om miljøbeskyttelse m.v., fritager naturligvis ikke den på-

gældende selv for at overholde de gældende regler, herunder politivedtægten.

Det tilføjes, at det i sidste instans er domstolene, der afgør, om der foreligger en stafbar overtrædelse af gældende bestemmelser.

Spm. nr. S 243

Til *justitsministeren* (9/11 84) af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Hvad vil ministeren anbefale borgere at gøre, når de får kendskab til en overtrædelse af miljøloven, der kan få konsekvenser for mange menneskers helbred, men de ikke kan komme igennem over for myndighederne med en almindelig politianmeldelse?«

Begrundelse

Spørgsmålet er principielt, men har udgangspunkt i den konkrete sag om Superfos m.fl.s ulovlige forurening af Stengårdens losseplads i Hvalso.

I februar 1984 demonstrerede en gruppe lokale borgere for at gøre opmærksom på forureningen og faren for en alvorlig grundvandsforurening fra lossepladsen, der ligger direkte over et stort grundvandsreservoir.

En af de demonstrerende fik en bøde på 800 kr., som han har nægtet at betale. Sagen skal nu for byretten.

De ansvarlige for forureningen er der end ikke rejst sigtelse mod. Tværtimod er en af forurenerne blevet inddraget i undersøgelsen af, hvad der er deponeret på lossepladsen. Forureningen er dokumenteret og erkendt.

To andre lokale borgere gik til politiet. Herfra blev deres anmeldelse sendt videre til miljøstyrelsen, der har returneret den til politiet – efter mere end ½ år – med besked om, at der næppe sker mere i sagen.

De har erfaret, hvad andre tidligere har erfaret: anmeldelsen ryger frem og tilbage i systemet, men der sker sjældent andet.

Alle har pligt til at anmelde en lovovertrædelse, de er vidende om. I miljøsager er der desuden tale om det moralske ansvar, der består i at gøre opmærksom på/afsløre en overtrædelse, der kan sætte tusindvis af menneskers helbred på spil. Og her kan det ganske enkelt ikke være rimeligt, at de blot affinder sig med, at de formelt har gjort deres pligt ved at gå til politiet, og så konstaterer, at det skete der ikke noget ved.